

COSTEL ALIC

În numărul 32/1, 1995 al revistei noastre, am prezentat cele două personalități științifice de peste hotare, cărora li s-a conferit titlul de MEMBRU DE ONOARE al Muzeului Național de Istorie a Transilvaniei.

Primul român distins cu acest titlu este domnul COSTEL ALIC, prefectul județului Hunedoara, care, din 1990 de când se află în fruntea instituțiilor de administrație publică locală ale județului, a contribuit în mod substanțial la conservarea patrimoniului istoric aflat pe teritoriul județului Hunedoara, patrimoniu a cărui valoare este recunoscută.

Născut la Constanța în 29 aprilie, 1953, Costel Alic urmează cursurile școlii generale din Ghelari, comună situată lângă orașul care dă numele județului — Hunedoara; cursurile liceale le urmează la Deva — capitala județului — ca elev al renumitului liceu „Decebal”.

Absolvind Facultatea de Electrotehnică din cadrul Institutului Politehnic „Traian Vuia” din Timișoara, devine inginer.

Calitățile dobândite prin practicarea sportului, orizontul deschis de domeniile care l-au pasionat (și continuă să-l preocupe) — istoria, literatura, muzica — i-au împlinit personalitatea.

Disciplina, rigurozitatea, receptivitatea la nou, spiritul inventiv, cărora li s-au alăturat o mare putere de muncă și generozitate, l-au ajutat foarte bine să fie șef de șantier, inginer-șef, director, concepând și punând în aplicare proiecte complexe.

Rezultatele deosebite, obținute în primii ani de inginerie au făcut necesară prezența sa în multe din cetățile industriale ale României (U.E. Paroșeni, F.R.E. Mintia, U.M. Zlatna, Combinatul de celuloză și hârtie Dej, U.E. Fântânele, Combinatele siderurgice din Hunedoara, Călan, Centrala nucleară de la Cernavodă).

Complexitatea muncii de proiectare și conducere a unităților industriale menționate nu i-au mai lăsat timpul fizic necesar pentru a se ocupa de una dintre marile pasiuni ale vieții sale — ISTORIA.

A găsit totuși răgazul necesar spre a-și publica studiile de specialitate printre care: „Reglarea automată a sarcinii prin amplificatorul magnetic”, „Montajul și punerea în funcțiune a turbinei de 12 MgW a Combinatului siderurgic Călan”, studii publicate în colectiv de autori, privind punerea în funcțiune a obiectivelor energetice.

A urmat cursuri de specializare postuniversitare la Constanța și București. Vorbește curent limba franceză.

Conducând ani de-a rândul mari unități industriale, a devenit un bun strateg.

Intrând în viața politică și a administrației publice, după 1989 a încercat și a reușit să deschidă drum județului Hunedoara spre Europa și din Europa spre județ și nu numai. Astfel, terenul integrării europene a României a fost semănat, din inițiativa domnului Costel Alic, cu cererea de aderare a județului Hunedoara la Adunarea Regiunilor Europei (ARE); onoranta recunoaștere a județului ca membru cu drepturi depline al ARE din 3 iulie 1992, dă deja rod. După organizarea la Deva, în mai 1993, a Reuniunii Comitetului EST-VEST al ARE, județul Hunedoara a început să beneficieze de programe europene PHARE, ECOS, OUVERTURE, TEMPUS, CENTURIO, EURODYSSÉE, ale BERD și BM.

Dacă profesiunea nu i-a permis să se ocupe așa cum ar fi dorit și de istorie, cariera sa politică — începută în 1990 — ca prefect, apoi ca președinte al Consiliului Județean și din nou prefect (din octombrie 1995 și în prezent) — i-a îngăduit să ajute la conservarea și apărarea patrimoniului istoric al județului.

Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei din Cluj-Napoca are o colaborare foarte bună cu Muzeul Civilizației Dacice și Romane din Deva.

Ajutorul — atât cel moral, cât și cel material — acordat cercetărilor arheologice de pe șantierul deschis pe teritoriul județului Hunedoara de autoritățile publice locale în persoana domnului Costel Alic, este substanțial.

Este un lucru remarcabil și admirabil că un om obișnuit cu șantierul, dar nu cu cel arheologic, — fără să fie de specialitate istoric/arheolog — a înțeles foarte bine că istoria și dovezile ei trebuie păstrate și apărute.

Dintre calitățile sale, modestia nu lipsește; domnia sa nu-și arogă nici un merit ci, dimpotrivă: „Cred că este o datorie a fiecărui om care face parte din administrația publică, să încerce să găsească resurse financiare pentru apărarea vestigiilor care aparțin patrimoniului național, dar și universal.

Ar fi de dorit ca tot ce-am întreprins noi să fie continuat și printr-o lege care să reglementeze protecția zonelor DACĂ și ROMANĂ. Ar fi ideal să existe un program național, finanțat de la bugetul statului, program la care să concureze o echipă multidisciplinară — cercetători, restauratori, conservatori ai acelor monumente”.